

Občas pocit mám

Dymytry

Občas pocit mám,
že žiju už sto let.
že jsem všechno viděl,
všechno znám nazpaměť.
Občas pocit mám,
že žiju už sto let,
co jsem mohl jsem podělal,
hodně z toho vzal bych zpět.

Pokaždý, když přijdu domu,
když tě tam vidím a nahou k tomu,
cejtim se jak školák,
kterej právě začal objevovat svět.

Vím, jsem nuzák, jen svý sny mám,
zítra budou zase šlapat po nich,
srdce mi pofoukáš,
ať mě tolik nebolí.
Díky, že na svět nejsem sám,
ty mě v tom nenecháš,
Když na mý straně stojíš,
ani smrt mě neskolí.

Občas pocit mám,
že mě to všechno zavalí,
ať dělám, co dělám,
prohrávám,
že mě v tom nechali.

Pokaždý, když přijdu domu,
když tě tam vidím a nahou k tomu,
cejtim se jak školák,
kterej právě začal objevovat svět.

Vím, jsem nuzák, jen svý sny mám,
zítra budou zase šlapat po nich,
srdce mi pofoukáš,
ať mě tolik nebolí.
Díky, že na svět nejsem sám,
ty mě v tom nenecháš,
když na mý straně stojíš,
ani smrt mě neskolí.

Někdy se chovám jak velkej pán,
a pak se za to omlouvám,
tak snad mi uvěříš.

Vím, jsem nuzák, jen svý sny mám,
zítra budou zase šlapat po nich,
srdce mi pofoukáš,
ať mě tolik nebolí.
Díky, že na svět nejsem sám,
ty mě v tom nenecháš,
když na mý straně stojíš,
ani smrt mě neskolí.

Vím, jsem nuzák, jen svý sny mám,

zítra budou zase šlapat po nich,
srdce mi pofoukáš,
ať mě tolik nebolí.